

12 Απριλίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΓΙΑΛΟΥΚΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 676/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Δεδικασμένο — Περιεχόμενο και συνέπειες του δεδικασμένου στην κριθείσα περίπτωση επανεξέτασης προαγωγής εκπαιδευτικού λειτουργού.

5

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Διορισμοί και προαγωγές — Κατάλογος υποψηφίων — Ενστάσεις επί του καταλόγου — Η Ε.Ε.Υ. δεν δικαιούται αυτόβουλα και χωρίς προηγούμενη ένσταση επηρεαζόμενου να αναθεωρήσει τον κατάλογο της Συμβουλευτικής.

10

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Επανεξέταση — Στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη — Νέα έρευνα — Πλαίσιο εξουσιών — Περίπτωση προσωπικών συνεντεύξεων.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιάδους τύπου — Πραγματική αδυναμία τήρησης του τύπου θεράπευσε την ακυρότητα από τη μη τήρησή του και στην κριθείσα περίπτωση παράλειψης υποβολής έκθεσης Συμβουλευτικής Επιτροπής της οποίας η σύνθεση είχε αλλάξει κατά την επανεξέταση.

20

Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα προσόντα που δεν προβλέπονται από το σχέδιο Υπηρεσίας — Αποτελούν παράγοντα περιορισμένης σημασίας.

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητικό όργανο — Διακριτική Ευχέρεια —
 Διορισμοί και προαγωγές — Δεδομένου ότι η διακριτική ευχέρεια
 επιλογής του καταλληλότερου ασκείται ορθά από το διοικητικό όρ-
 γανο, μπορεί να προσδωθεί μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο πα-
 ρά σε άλλο.

5

Με την προσφυγή ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή του εν-
 διαφερομένου μέρους στη θέση Επιθεωρητή Α'. Η επίδικη πράξη
 ήταν προϊόν επανεξέτασης μετά από ακύρωση της προαγωγής του
 ιδίου ενδιαφερομένου μέρους επί προσφυγής του ίδιου αιτητή. Τέ-
 θηκαν ζητήματα τηρήσεως των αρχών της επανεξέτασης αλλά και
 του δεδικασμένου της ακυρωτικής απόφασης.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
 φάσισε ότι:

15

1. Δεσμευμένη από το δεδικασμένο της ακυρωτικής απόφασης εν
 προκειμένω που έκρινε σαν παράνομη την απόσυρση του πρώτου
 καταλόγου των υποψηφίων η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ήταν
 υποχρεωμένη να τον επαναφέρει και ορθά τον επανέφερε.

20

2. Το Δικαστήριο συμφωνεί με την εισήγηση του δικηγόρου του αι-
 τητή, η οποία υποστηρίχθηκε με αναφορά σε συγκεκριμένες δικα-
 στικές αποφάσεις, πως η διαδικασία ενώπιον της Συμβουλευτι-
 κής Επιτροπής, όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1-6 του
 Άρθρου 35B των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νό-
 μων του 1969-1990 αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ενά-
 σκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, η οποία δεν δικαιούται
 αυτόβουλα, χωρίς προηγούμενη ένσταση επηρεαζόμενου εκπαι-
 δευτικού να προβεί σε αναθέωση του καταλόγου που υπέβαλε
 η Συμβουλευτική.

25

30

3. Έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί πως η επανεξέταση μίας διοι-
 κητικής πράξης περιορίζεται στα στοιχεία εκείνα, πραγματικά και
 νομικά, τα οποία ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας
 πράξης.

35

Η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να προβεί σε νέα έρευνα και κρί-
 ση απαλλαγμένη από τα ελαττώματα που είχαν επιφορτίσει
 στη διαμόρφωση της αρχικής, υπό το φως των πορισμάτων που
 δίδονται στην ακυρωτική απόφαση.

40

Το πλαίσιο των εξουσιών του διοικητικού οργάνου σε σχέση με τα
 στοιχεία τα οποία μπορούν νόμιμα να ληφθούν υπόψη κατά το

- στάδιο της επανεξέτασης έχει εξεταστεί από το Δικαστήριο στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **R. ν. Safirides** (1985) 3 C.L.R. 163. Τα στοιχεία αυτά, σύμφωνα με τη νομολογία, είναι όλα τα αντικειμενικά δεδομένα τα οποία ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο και τα οποία αποκλείουν την υποκειμενικότητα. 5
- Η κρίση για την απόδοση υποψηφίων στα πλαίσια μίας συνέντευξης ή υπό οποιαδήποτε άλλη μορφή αποτελούν υποκειμενικά στοιχεία κρίσης τα οποία δεν μπορούν να μεταβιβασθούν από ένα όργανο σε άλλο με διαφορετική σύνθεση. 10
4. Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Αλίχη Αιμάντου κ.ά. ν. Δημοκρατίας**, το Δικαστήριο έκρινε πως, η παράβαση ουσιώδους τύπου, η οποία ωφείλετο σε λόγους πραγματικής αδυναμίας και εμπόδιζαν την τήρησή του, δεν συνιστούσε υπό τις περιστάσεις λόγο ακύρωσης της πράξης. 15
- Στην υπό εξέταση υπόθεση η πραγματική αδυναμία τήρησης της προδιαγραμμένης διαδικασίας ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής έγκειτο, όπως ορθά εξάλλου παρατήρησε και η Επιτροπή, στο γεγονός της αλλαγής στη σύνθεση της Συμβουλευτικής μετὰ ξὺ πρώτης και δεύτερης εξέτασης του θέματος. 20
- Σύμφωνα με τη νομολογία, το αρμόδιο όργανο δεν εμποδίζεται από του να επανεξετάσει οποιαδήποτε απόφασή του η οποία λαμβάνεται υπό διαφορετική σύνθεση δεδομένου ότι η επανεξέταση γίνεται με αποκλειστικό γνώμονα τα στοιχεία και δεδομένα τα οποία ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας πράξης. 25
- Οι αξιολογήσεις των υποψηφίων στα πλαίσια μιας συνέντευξης δεν αποτελούν τις μοναδικές περιπτώσεις μη μεταβιβάσιμων υποκειμενικών κρίσεων των μελών ενός συλλογικού οργάνου σε άλλο όργανο με διαφορετική σύνθεση. 30
- Στην υπό εξέταση υπόθεση η αιτιολογική έκθεση της Συμβουλευτικής η οποία θα έπρεπε να συνοδεύει τον κατάλογο δεν υπήρχε. Η παράλειψη ανάρτησης της έκθεσης αυτής αποτελούσε παράβαση ουσιώδους διάταξης νόμου. 35
- Παρά τον ουσιώδη χαρακτήρα των προνοιών αναφορικά με τη διαδικασία ενώπιον της Συμβουλευτικής η διαδικασία αυτή ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατον να τηρηθεί, για το λόγο ότι, η ειρμασία της έκθεσης που θα έπρεπε να συνοδεύει τον πρώτο κατάλογο και η συμπλήρωση των λόγων σύστασης ή μη σύστασης των 40

υποψηφίων του καταλόγου αυτού από τη Συμβουλευτική υπό τη νέα της σύνθεση θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη υποκατάσταση των υποκειμενικών κρίσεων των μελών ενός συλλογικού οργάνου από άλλο όργανο με διαφορετική σύνθεση.

5

5. Η διαδικασία του Άρθρου 35B(7) του Νόμου ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατον εδώ να τηρηθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος, το οποίο περιλαμβάνετο ανάμεσα στους υποψηφίους του δευτέρου καταλόγου, κατά την πρώτη εξέταση του θέματος. Το δικαστικό δεικασμένο έκρινε πως ο δεύτερος κατάλογος υποψηφίων παράνομα αποτέλεσε στοιχείο κρίσεως κατά την πρώτη εξέταση του θέματος.

10

Παράλληλα, ο πρώτος κατάλογος υποψηφίων κρίθηκε δικαστικά ισχυρός και κατά συνέπεια μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

15

Ενόψει των πιο πάνω, η ένσταση την οποία υπέβαλε το ενδιαφερόμενο μέρος εναντίον του πρώτου καταλόγου αποτελούσε επίσης μέρος του πραγματικού καθεστώτος το οποίο νόμιμα ίσχυε κατά το χρόνο αυτό και η Επιτροπή ορθά προχώρησε με την εξέταση της.

20

6. Παρά το γεγονός ότι η επίδικη θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος ήσαν μέλη της εκπαιδευτικής υπηρεσίας. Ο αιτητής κατείχε τη Θέση Βοηθού Διευθυντή και το ενδιαφερόμενο μέρος τη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, κατά συνέπεια, η ανέλιξή τους στη Θέση Επιθεωρητή αποτελούσε "προαγωγή" με την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο από το Άρθρο 35(I) του Νόμου.

25

7. Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση. Ο αιτητής κατείχε επιπρόσθετα διδακτορικό τίτλο ο οποίος όμως δεν αποτελούσε ούτε απαιτούμενο ούτε πρόσθετο προσόν με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας. Σύμφωνα με τη νομολογία η κατοχή τέτοιων προσόντων αποτελεί παράγοντα περιορισμένης σημασίας και οριακής μόνο βαρύτητας.

30

35

8. Αποτελεί βασική αρχή της νομολογίας πως το διοικητικό όργανο στην προσπάθειά του για επιλογή του καταλληλοτέρου υποψηφίου για μία θέση μπορεί, αφού συσταθμίσει όλα τα σχετικά στοιχεία και κριτήρια, να προσδώσει μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο παρά σε άλλο, δεδομένου ότι ασκεί ορθά τη διακριτική του ευχέρεια.

40

Η απόφαση για τη συμπερίληψη του ενδιαφερόμενου μέρους και τον αποκλεισμό του αιτητή από τον τελικό κατάλογο υποψηφίων λήφθηκε μετά από διενέργεια δέουσας έρευνας, ήταν σύμφωνη με τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας και εντός των πλαισίων της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με ΛΚ250 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γιάλουκας ν. Δημοκρατίας και Άλλου (Αρ. 1) (1993) 4 Α.Α.Δ. 1,

10

Σάββα ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037,

Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346,

15

Δημοκρατία ν. Χαραλαμπίδη (1995) 3 Α.Α.Δ. 53,

Βανέζης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522,

20

Λύωνας κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,

Κατσαούνη ν. Πανεπιστημίου Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 2354,

25

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,

Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης (1992) 4 Α.Α.Δ. 2463,

30

Πρόξας ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304,

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 275,

35

Δρουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών (1992) 3 Α.Α.Δ. 437,

Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057,

Βαλανίδης ν. E.E.Y. (1992) 4 Α.Α.Δ. 3485,

40

Χατζηπαυλής κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1528,

Δημοσθένους ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3160,

Μεταξάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4055,

Γιάλουκας ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2696,

5 Δημοσθένους ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720,

Ευρυβιάδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4190,

Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση) για τα Φιλολογικά, αναδρομικά από 1.1.90 αντί και/ή στη θέση του αιτητή.

20 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Ρ. Παπαέτη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η Αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ' ης η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 30.7.93 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποίαν προήγαγε εκ νέου μετά από προηγηθείσα ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου τον Ανδρέα Παστελλά στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Επιθεωρητή Α' (Μέση Εκπαίδευση) για τα Φιλολογικά, αναδρομικά από την 1.1.1990 αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

Η παρούσα υπόθεση αφορά την επανεξέταση της πλήρωσης μίας θέσης Επιθεωρητή Α' Μέσης Εκπαίδευσης για τα Φιλολογικά που παρέμεινε κενή μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Κωνσταντίνος Γιάλουκας ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1.

Με την πιο πάνω προσφυγή ο ίδιος αιτητής προσέβαλε την

απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να ανακαλέσει τον κατάλογο των συστηνομένων για προαγωγή υποψηφίων της 21/7/1990 και να αναρτήσει νέο κατάλογο στον οποίο ο ίδιος δεν περιλαμβάνετο καθώς επίσης και την απόφαση της για προαγωγή του Ανδρέα Παστελλά, ενδιαφερόμενου μέρους και στην παρούσα υπόθεση. 5

Το Δικαστήριο απεδέχθη την προσφυγή του αιτητή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση για το λόγο ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόφασή της να αποσύρει τον πρώτο κατάλογο υποψηφίων, ενήργησε παράνομα και υπερέβη τα ακραία όρια της εξουσίας που της παρείχε ο Νόμος. 10

Στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 5/7/1993 η Επιτροπή προέβη σε επανεξέταση του θέματος πλήρωσης της θέσης που παρέμεινε κενή συνεπεία της ακυρωτικής απόφασης. 15

Μετά από συμβουλή της Νομικής Υπηρεσίας ζητήθηκε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας να αναρτηθεί ο πρώτος κατάλογος υποψηφίων που κατήρτισε η Συμβουλευτική στις 21/7/1990. Στον κατάλογο αυτό περιλαμβάνετο ο αιτητής όχι όμως το ενδιαφερόμενο μέρος. 20

Η Επιτροπή σημείωσε πως η έκθεση της Συμβουλευτικής που θα έπρεπε να συνοδεύει τον κατάλογο δεν είχε αναρτηθεί και δεν είχε αποσταλεί σ' αυτήν, όπως δεν είχε αναρτηθεί και αποσταλεί στην Επιτροπή κατά το 1990, η εξασφάλισή της δε δεν κατέστη δυνατή. 25

Η Επιτροπή, αφού εξέτασε την ένσταση που υποβλήθηκε εκ μέρους του ενδιαφερόμενου μέρους για την μη περίληψή του στον κατάλογο και αφού συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια, κατήρτισε τελικό κατάλογο υποψηφίων στον οποίο περιλαμβάνετο το ενδιαφερόμενο μέρος όχι όμως ο αιτητής. 30

Αφού σημείωσε πως οι συνεντεύξεις των υποψηφίων δεν ήτο δυνατόν υπό τις περιστάσεις να πραγματοποιηθούν αποφάσισε να προχωρήσει σε περαιτέρω εξέταση του θέματος σύμφωνα με τα ενώπιόν της στοιχεία και με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 22/8/1990, ημερομηνία λήψης της απόφασης που ακυρώθηκε. 35 40

Για την επιμέτρηση της αξίας η Επιτροπή έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες, με-

5 λέτησε την κατοχή των απαιτούμενων από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντων, διαπίστωσε την αρχαιότητά τους και αποφάσισε, με βάση το σύνολο των ενάπιόν της στοιχείων, να προσφέρει προαγωγή στη θέση Επιθεωρητή Α' Μέσης Εκπαίδευσης για τα Φιλολογικά στο ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Παστελλά, αναδρομικά από 1/9/1990.

10 Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή πως η Επιτροπή, διενεργώντας την επίδικη προαγωγή, παραγνώρισε την υπεροχή του σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα και εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόμενη σε προπαρασκευαστικές πράξεις αντίθετες προς το δεδικασμένο και το Νόμο.

15 Η αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης προς το δικαστικό δεδικασμένο εντοπίστηκε στην ενέργεια της Επιτροπής να αναρτήσει εκ νέου τον πρώτο κατάλογο της Συμβουλευτικής ο οποίος, σύμφωνα με την εισήγηση, είχε κριθεί άκυρος τόσο από τη διοίκηση όσο και από το Δικαστήριο.

20 Η φράση που περιείχετο στη δικαστική απόφαση "Επιπρόσθετα με την αναγκαιότητα ύπαρξης αιτιολογίας των διοικητικών πράξεων εξίσου απαραίτητη είναι η τήρηση και η ύπαρξη πρακτικών των συνεδριάσεων των συλλογικών οργάνων" αποτελούσε, σύμφωνα με το δικηγόρο του αιτητή, δεδικασμένο όσον αφορά
25 την έλλειψη τήρησης πρακτικών και αιτιολόγησης της απόφασης της Συμβουλευτικής αναφορικά με τον αρχικά υποβληθέντα κατάλογο και για το λόγο αυτό η απόφαση ανάρτησης του αρχικού καταλόγου αποτελούσε παράβαση του δεδικασμένου.

30 Υπήρξε επίσης η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως ο καταρτισμός καταλόγου υποψηφίων και σχετικής συνοδευτικής έκθεσης αποτελούν ζητήματα της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Συμβουλευτικής Επιτροπής και ως εκ τούτου η Επιτροπή είχε εκ του νόμου υποχρέωση να αναπέμψει το θέμα για εξέταση
35 προς το αρμόδιο όργανο.

40 Αντικρούοντας τα πιο πάνω επιχειρήματα η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε πως η Επιτροπή είχε υποχρέωση σύμφωνα με το δεδικασμένο να αγνοήσει το δεύτερο κατάλογο και θεραπεύοντας την παρατυπία να επαναφέρει τον πρώτο κατάλογο υποψηφίων του οποίου η απόφαση για ανάκληση κρίθηκε ως πάσχουσα λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

Διαφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως το

σχετικό απόσπασμα από τη δικαστική απόφαση που αναφέρετο στην αναγκαιότητα τήρησης πρακτικών των συνεδριάσεων των συλλογικών οργάνων αποτελούσε δεδικασμένο ως προς το αναιτιολόγητο της σύστασης της Επιτροπής για τους υποψηφίους του πρώτου καταλόγου.

5

Αντίθετα, η διατύπωση του κειμένου της δικαστικής απόφασης είναι σαφής όσον αφορά το περιεχόμενό της και δεν αφήνει αμφιβολίες πως η σχετική παράγραφος αναφέρετο στην παράλειψη τήρησης πρακτικών κατά τη συνεδρίαση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ημερομηνίας 24/7/1990 τα οποία θα παρείχαν την αναγκαία αιτιολογία στην απόφασή της για απόσυρση του αρχικού και ανάρτηση νέου καταλόγου υποψηφίων.

10

Το δεδικασμένο από την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 676/93 περιλαμβάνεται στα πιο κάτω αποσπάσματα από τις σελίδες 5 και 6 του κειμένου:-

15

"Ανεξάρτητα από το αν η απόσυρση του κατάλογου αποτελεί ανάκληση ή όχι όπως είναι ο ισχυρισμός του αιτητή, η απόφαση της Συμβουλευτικής για απόσυρση του καταλόγου σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου έπρεπε να είναι αιτιολογημένη. Στην παρούσα περίπτωση, ουδεμία αιτιολογία υπάρχει ή έχει δοθεί από τη Συμβουλευτική Επιτροπή για τους λόγους που την οδήγησαν να ακολουθήσει τη γραμμή αυτή."

20

25

"Όπως ορθά επίσης ισχυρίστηκε ο αιτητής στο άρθρο 35B του Νόμου στο οποίο περιέχονται οι σχετικές διατάξεις, δεν προβλέπεται απόσυρση ή ανάκληση του καταλόγου που ετοιμάζεται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή αλλά σύμφωνα με το εδάφιο (7) του άρθρου 35B η αναθεώρηση του καταλόγου είναι δυνατή μόνο από την Ε.Ε.Υ., κατόπιν γραπτής ένστασης επηρεαζόμενου εκπαιδευτικού λειτουργού. Ως εκ τούτου η Συμβουλευτική Επιτροπή ενήργησε παράνομα και υπερέβηκε με τον τρόπο αυτό τα ακραία όρια της εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος."

30

35

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης του Δικαστηρίου δεν ασκήθηκε έφεση, κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή κατέστη τελεσίδικη όσον αφορά τα κριθέντα από αυτήν ζητήματα. (Βλέπε *Κωνσταντίνος Σάββα ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2037, *Χαρά Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2346 και Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου, 1978, σελίδα 505.)

40

Δεσμευμένη από το δεδικασμένο που έκρινε σαν παράνομη

την απόσυρση του πρώτου καταλόγου η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να τον επαναφέρει και ορθά τον επανέφερε.

5 Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή, η οποία υποστηρίχθηκε με αναφορά σε συγκεκριμένες δικαστικές αποφάσεις, πως η διαδικασία ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1-6 του άρθρου 35B των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων της
10 Επιτροπής, η οποία δεν δικαιούται αυτόβουλα, χωρίς προηγούμενη ένσταση επηρεαζόμενου εκπαιδευτικού να προβεί σε αναθεώρηση του καταλόγου που υπέβαλε η Συμβουλευτική. (Βλέπε σχετικά, *Δημοκρατία v. Χαράλαμπου Χαραλαμπίδη* (1995) 3 Α.Α.Δ. 53.)

15 Έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί πως η επανεξέταση μίας διοικητικής πράξης περιορίζεται στα στοιχεία εκείνα, πραγματικά και νομικά, τα οποία ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας πράξης. (Βλέπε *Βανέξης κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522 και *Λύωνας κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038.)

20 Η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να προβεί σε νέα έρευνα και κρίση απαλλαγμένη από τα ελαττώματα που είχαν επιφορτίσει στη διαμόρφωση της αρχικής, υπό το φως των πορισμάτων που δίδονται στην ακυρωτική απόφαση. (Βλέπε *Georghios Haris v. Republic* (1989) 3 C.L.R. 147, *Νίκη Κατσαούνη v. Πανεπιστημίου Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2354 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελίδα 281.)

30 Το πλαίσιο των εξουσιών του διοικητικού οργάνου σε σχέση με τα στοιχεία τα οποία μπορούν νόμιμα να ληφθούν υπόψη κατά το στάδιο της επανεξέτασης έχει εξεταστεί από το Δικαστήριο στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *R. v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163. Τα στοιχεία αυτά, σύμφωνα με τη νομολογία, είναι όλα τα αντικειμενικά δεδομένα τα οποία ίσχυαν κατά τον ουσιαστικό χρόνο και τα οποία αποκλείουν την υποκειμενικότητα.

40 Η κρίση για την απόδοση υποψηφίων στα πλαίσια μίας συνέντευξης ή υπό οποιαδήποτε άλλη μορφή αποτελούν υποκειμενικά στοιχεία κρίσης τα οποία δεν μπορούν να μεταβιβασθούν από ένα όργανο σε άλλο με διαφορετική σύνθεση. (Βλέπε σχετικά *Μάριος Παπαδόπουλος v. Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Στέγης* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2463, *Ιωάννης Πρέζας v. Επιτροπής*

Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2304, **Ανδρόνικος Γεωργίου ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 275 και **Εύης Δροουσιώτης ν. Δήμου Λατσιών** (1992) 3 Α.Α.Δ. 437.)

Κατά την επανεξέταση του θέματος η Επιτροπή σημείωσε πως, 5

"... δεν έχει αναρτηθεί (ούτε και έχει αποσταλεί στην Επιτροπή) η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής που θα έπρεπε να συνοδεύει τον κατάλογο. Η έκθεση αυτή της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν είχε αναρτηθεί και δεν είχε αποσταλεί στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ούτε και το 1990 και δεν κατέστη δυνατή η εξασφάλισή της. Υπό τας περιστάσεις (δύο από τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ο κ. Αδαμίδης και ο κ. Φανόπουλος, έχουν αφυπηρητήσει) δεν είναι δυνατό να θεραπευθεί η εν λόγω παρατυπία και η Επιτροπή αποφασίζει να προχωρήσει στην εξέταση του θέματος με βάση μόνο τα ενώπιόν της στοιχεία." 10 15

Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Αλίκη Λιμνάτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4057, το Δικαστήριο έκρινε πως, η παράβαση ουσιώδους τύπου, η οποία ωφείλετο σε λόγους πραγματικής αδυναμίας και εμπόδιζαν την τήρησή του, δεν συνιστούσε υπό τις περιστάσεις λόγο ακύρωσης της πράξης. 20 25

Στην υπό εξέταση υπόθεση η πραγματική αδυναμία τήρησης της προδιαγραμμένης διαδικασίας ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής έγκειτο, όπως ορθά εξάλλου παρατήρησε και η Επιτροπή, στο γεγονός της αλλαγής στη σύνθεση της Συμβουλευτικής μεταξύ πρώτης και δεύτερης εξέτασης του θέματος. 30

Δεν αγνώω πως, σύμφωνα με τη νομολογία, το αρμόδιο όργανο δεν εμποδίζεται από του να επανεξετάσει οποιαδήποτε απόφασή του η οποία λαμβάνεται υπό διαφορετική σύνθεση δεδομένου ότι η επανεξέταση γίνεται με αποκλειστικό γνώμονα τα στοιχεία και δεδομένα τα οποία ίσχυαν κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας πράξης. 35

Οι αξιολογήσεις των υποψηφίων στα πλαίσια μιας συνέντευξης δεν αποτελούν τις μοναδικές περιπτώσεις μη μεταβιβάσιμων υποκειμενικών κρίσεων των μελών ενός συλλογικού οργάνου σε άλλο όργανο με διαφορετική σύνθεση. 40

Στην υπό εξέταση υπόθεση η αιτιολογική έκθεση της Συμβου-

5 λευτικής η οποία θα έπρεπε να συνοδεύει τον κατάλογο δεν υπήρχε. Η παράλειψη ανάρτησης της έκθεσης αυτής αποτελούσε παράβαση ουσιώδους διάταξης νόμου. (Βλέπε σχετικά, Δρ. Νικόλαος Βαλανίδης ν. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3489.)

10 Παρά τον ουσιώδη χαρακτήρα των προνοιών αναφορικά με τη διαδικασία ενώπιον της Συμβουλευτικής η διαδικασία αυτή ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατον να τηρηθεί, για το λόγο ότι, η
15 ετοιμασία της έκθεσης που θα έπρεπε να συνοδεύει τον πρώτο κατάλογο και η συμπλήρωση των λόγων σύστασης ή μη σύστασης των υποψηφίων του καταλόγου αυτού από τη Συμβουλευτική υπό τη νέα της σύνθεση θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη υποκατάσταση των υποκειμενικών κρίσεων των μελών ενός συλλογικού οργάνου από άλλο όργανο με διαφορετική σύνθεση. (Βλέπε επίσης, Ανδρέας Π. Χ' Παυλής κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1528.)

20 Εξίσου αβάσιμη κρίνεται και η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή σύμφωνα με την οποία η ένσταση την οποία υπέβαλε το ενδιαφερόμενο μέρος εναντίον του καταλόγου υποψηφίων μετά
25 παρέλευση τριετίας από την πρώτη εξέταση του θέματος αποτελούσε νέο στοιχείο κρίσεως το οποίο η Επιτροπή όφειλε να αγνοήσει κατά την επανεξέταση.

30 Η διαδικασία του άρθρου 35B(7) του Νόμου ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατον να τηρηθεί από το ενδιαφερόμενο μέρος, το οποίο περιλαμβάνετο ανάμεσα στους υποψηφίους του δεύτερου καταλόγου, κατά την πρώτη εξέταση του θέματος.

35 Το δικαστικό δεδικασμένο έκρινε πως ο δεύτερος κατάλογος υποψηφίων παράνομα απετέλεσε στοιχείο κρίσεως κατά την πρώτη εξέταση του θέματος.

40 Παράλληλα, ο πρώτος κατάλογος υποψηφίων κρίθηκε δικαστικά ισχυρός και κατά συνέπεια μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

45 Ενόψει των πιο πάνω, η ένσταση την οποία υπέβαλε το ενδιαφερόμενο μέρος εναντίον του πρώτου καταλόγου αποτελούσε επίσης μέρος του πραγματικού καθεστώτος το οποίο νόμιμα ίσχυε κατά το χρόνο αυτό και η Επιτροπή ορθά προχώρησε με την εξέτασή της. (Βλέπε επίσης, Κύρος Δημοσθένους ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3160.)

Η αιτιολογία για τον αποκλεισμό του αιτητή από τον τελικό κατάλογο υποψηφίων και την αντί αυτού συμπερίληψη του ενδιαφερόμενου μέρους δόθηκε στο ακόλουθο απόσπασμα από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής, ημερομηνίας 5/7/1993:-

5
 "Από τη συνεκτίμηση των νομίμων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) η Επιτροπή κρίνει ότι ο κ. Παστελλάς θα έπρεπε να περιληφθεί στον τελικό κατάλογο αφού χωρίς να υστερεί σε αξία από τους περιληφθέντες υπερέχει σε αρχαιότητα από όλους. Η κατοχή από μέρους υποψηφίων προσόντων πέραν από τα απαιτούμενα Σχέδια Υπηρεσίας δεν μπορεί στην προκειμένη περίπτωση να εξουδετερώσει την υπεροχή του κ. Παστελλά σε αρχαιότητα. Από τους περιληφθέντες στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής οι κ.κ., Παπαμιχαήλ Κωνσταντίνος, Χαμπάκης Μυριάνθης, και Χριστοδούλου Βάσος κατέχουν τη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης. Οι κ.κ. Αντωνιάδης Λεάνδρος, Μακρίδης Κλείτος και Γιάλλουκας Κωνσταντίνος κατέχουν τη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (ο κ. Αντωνιάδης από 15/11/81 και οι κ. Μακρίδης και Γιάλλουκας από 1/9/82). Οι κ.κ. Αντωνιάδης και Μακρίδης με προγενέστερη απόφαση της επιτροπής έχουν προαχθεί στη θέση Διευθυντή με ισχύ από 1/9/90. Οι κ.κ. Αντωνιάδης και Γιάλλουκας έχουν περίπου την ίδια βαθμολογία και τα ίδια προσόντα. Ο κ. Γιάλλουκας υστερεί έναντι του κ. Παστελλά τόσο σε αρχαιότητα όσο και σε αξία. Γιατί οι μεν βαθμολογίες τους παρουσιάζονται περίπου ισοδύναμες αλλά ο κ. Παστελλάς έχει να παρουσιάσει μια πείρα 35 ετών σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης (καθηγητή, Βοηθού Διευθυντή, Διευθυντή) σε αντίθεση με τον κ. Γιάλλουκα που από την 25ετή υπηρεσία του έχει μόνο 14 χρόνια υπηρεσία στα δημόσια σχολεία της Κύπρου. Η μακρόχρονη πείρα του κ. Παστελλά όπως και η αξιόλογη προσφορά του σε λογοτεχνικό και συγγραφικό έργο, όπως προκύπτει από το φάκελό του, στοιχειοθετούν την υπεροχή του σε αξία.

35
 Ενόψει των πιο πάνω η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας κρίνει ότι στον τελικό κατάλογο πρέπει να περιληφθεί ο κ. Παστελλάς και να μη περιληφθεί ο κ. Γιάλλουκας.

40
 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας αφού εξέτασε την ένσταση, και αφού διαπίστωσε ότι οι υποψήφιοι έχουν όλα τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα (περιλαμβανομένης και της πολύ καλής γνώσης μιας των επικρατέστερων ευρωπαϊκών γλωσσών) καταρτίζει σύμφωνα με το

εδάφιο (8) του άρθρου 35B των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1990 τον τελικό κατάλογο των υποψηφίων κατ' αλφαβητική σειρά:"

- 5 Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή πως η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους λανθασμένα απετέλεσε παράγοντα υπεροχής του έναντι του αιτητή για το λόγο ότι η επίδικη θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής και σύμφωνα με τη νομολογία η αρχαιότητα σε τέτοιες θέσεις αποτελεί παράγοντα 10 περιθωριακής σημασίας και ασήμαντου βάρους.

- Παρά το γεγονός ότι η επίδικη θέση ήταν πρώτου διορισμού και προαγωγής τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν μέλη της εκπαιδευτικής υπηρεσίας. Ο αιτητής κατείχε τη θέση Βοηθού Διευθυντή και το ενδιαφερόμενο μέρος τη θέση Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης. κατά συνέπεια, η ανέλιξη τους στη θέση Επιθεωρητή αποτελούσε "προαγωγή" με την έννοια η οποία αποδίδεται στον όρο από το άρθρο 35(I) του Νόμου. (Βλέπε σχετικά, *Χαρά Γενακρίτου κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, ανωτέρω, *Κωνσταντίνος Μεταξάς κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4055 και *Κωνσταντίνος Γιάλouxας ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2696.)

- Η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους έναντι του αιτητή ήταν αισθητή. Αξίζει να σημειωθεί πως το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τη θέση Βοηθού Διευθυντή από τη 18/9/1967 ενώ ο αιτητής προάχθηκε στην ίδια θέση στις 1/9/1982. Το ενδιαφερόμενο μέρος ανέλιχθηκε στη θέση Διευθυντή στις 1/9/1971. κατά συνέπεια, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής αναφορικά με την αρχαιότητα αλλά και τη μακρόχρονη πείρα του ενδιαφερόμενου μέρους σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης ήταν εύλογες και ανταποκρίνονταν στα στοιχεία των φακέλων.

- Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη θέση. Ο αιτητής κατείχε επιπρόσθετα διδακτορικό τίτλο ο οποίος όμως δεν αποτελούσε ούτε απαιτούμενο ούτε πρόσθετο προσόν με βάση τα Σχέδια Υπηρεσίας. Σύμφωνα με τη νομολογία η κατοχή τέτοιων προσόντων αποτελεί παράγοντα περιορισμένης σημασίας και οριακής μόνο βαρύτητας. (Βλέπε σχετικά, *Δημοσθένης ν. Δημοκρατίας κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720 και *Χαράλαμπος Ευρυβιάδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4190.)

Η Επιτροπή διερεύνησε την κατοχή από τους υποψηφίους των απαιτούμενων από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντων τα

οποία, σύμφωνα με τα ενώπιόν μου στοιχεία, κατείχαν τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Στον παράγοντα αξία αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος ήταν περίπου ισοδύναμοι.

5

Αποτελεί βασική αρχή της νομολογίας πως το διοικητικό όργανο στην προσπάθειά του για επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για μία θέση μπορεί, αφού συσταθμίσει όλα τα σχετικά στοιχεία και κριτήρια, να προσδώσει μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο παρά σε άλλο, δεδομένου ότι ασκεί ορθά τη διακριτική του ευχέρεια. (Βλέπε σχετικά, *Ανδρέας Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2025.)

10

Ενόψει των όσων εκτέθηκαν πιο πάνω έχω καταλήξει πως η απόφαση για τη συμπερίληψη του ενδιαφερόμενου μέρους και τον αποκλεισμό του αιτητή από τον τελικό κατάλογο υποψηφίων λήφθηκε μετά από διενέργεια δέουσας έρευνας, ήταν σύμφωνη με τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας και εντός των πλαισίων της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου.

15

20

Η προσφυγή αποτυγχάνει και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει £250,00 έξοδα των καθ' ων η αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
£250 έξοδα.*